

La capitulació del castell de Sant Miquel

Els boscos de Girona i de Celrà, l'escenari d'una marxa militar i d'una protesta pacifista

Marxes ciutadanes contra les maniobres de l'exèrcit a Girona i Celrà

La tropa enfila el sender dret i pedregós que condueix fins al castell de Sant Miquel, a cavall dels termes municipals de Girona i Celrà, amb la moral de victòria intacta. Són prou, més d'un centenar, i saben que els arriben reforços des de l'altre vessant de la muntanya. Van desarmats, només proveïts de quatre o cinc pistoles d'aigua, d'unes desenes de parells de pals de marxa nòrdica, molt semblants als que es fan servir per esquiar, i d'alguns nassos de pallasso. L'estelada els abandera. Formen part de la

companyia ciutadana que, ahir, de bon matí –pocs minuts després de les 8.00, hora local, sortien els destacaments gironí i celranenc– començava a caminar amb un objectiu ben clar: conquerir la fortalesa de pedra en nom de la causa pacifista i expressar rebuig per la presència a les Gavarres d'un contingent militar del regiment d'infanteria Arapiles 62 de l'aquarterament General Álvarez de Castro, de Sant Climent Sescebes. Una vuitantena de militars que el coronel Javier Mur Lagaluna hi va enviar en reacció a la moció que el 8 de novembre passat va aprovar el ple de Celrà per tal que «cessin les maniobres militars» en «espais que estrictament no ho són. Aquests sí, armats com Déu mana, amb els fusells penjats al coll, van marxar durant unes hores per camins de bosc de les Gavarres en el marc d'un exercici d'enduriment. No van disparar ni un sol tret, va aclarir fonts de la comandància citades per l'ACN, però van fer enfadar els pacifistes que, encapçalats per l'alcalde de Celrà, Dani Cornellà, interpreten la presència de l'Exèrcit a la zona com una «represàlia» pels acords a favor de la desmilitarització del municipi. «Ens han trepitjat la democràcia», es queixava Cornellà un cop fet el cim –passats uns minuts de les nou del matí– i capguardat darrere d'una pancarta que clamava «Que se'n vagin! Prou maniobres militars». I lluny de rendir-se, el batlle aprofitava l'ocasió per anunciar la creació d'una xarxa de municipis gironins desmilitaritzats. La companyia de la pau va atacar el castell de Sant Miquel dividida en dues faccions: la primera va sortir de Celrà; la segona, del gironí Cul de la Lleona.

Els soldats espanyols van ser albirats per un regidor celranenc al castell de Palagret, de propietat municipal i d'aspecte força ruïnós (faria a la perfecció el paper d'escenari del dia després de la batalla en una pel·lícula bèl·lica). D'allà, on van arribar en autobús i en vehicles militars, van desfil·lar per camins prou abruptes; van replegar-se i es van traslladar fins als Àngels, a Girona. Van marxar unes hores més i van tornar cap a la base de Sant Climent. L'Exèrcit, que com a integrant de les Forces Armades té la missió constitucional de «garantir la sobirania i independència d'Espanya», circumscriu aquests moviments de tropes en el terreny en allò que és «molt habitual» i no descarta que es puguin repetir ben aviat.

Militars i antimilitaristes no van coincidir –«s'amaguen», comentava algú en veu alta als peus del castell, en referència als soldats; no hi va haver batalla; no hi va haver «sang». Un altre dels capitosts de la facció pacífica era el regidor i diputat provincial de la CUP Lluç Salellas, que es declarava «orgullós» per la demostració de força

feta «un dilluns a primera hora del matí». Reiterava l'argument que Girona vol ser «una terra lliure d'exèrcits» i posava un però a l'èxit: l'absència de l'alcalde de la capital que, això no obstant, havia expressat el suport a la causa que defensen Salellas i entitats com la Xarxa pels Drets Socials en Favor dels Valors de la Pau, l'Assemblea Nacional Catalana, Òmnium Cultural o la Plataforma Alto el Foc a l'Albera, representades en l'ascensió popular d'ahir. També hi era el diputat al Congrés d'ERC Joan Olòriz, que demanarà a explicacions a Defensa i que reclamarà la compareixença de la ministra del ram, María Dolores de Cospedal, en seu parlamentària.

«S'han rendit» deia un dels integrants del bàndol antimilitar quan la capitulació del castell de Sant Miquel era un fet. A les set de la tarda, davant de l'Ajuntament de Celrà, desenes de veïns celebraven la victòria més pacifista.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2017/02/21/capitulacio-del-castell-sant-miquel/830500.html?utm_source=rss